

Nekako logično je bilo, da je animirana uspešnica **Madagascar** izpred štirih let lani dobila svoje nadaljevanje, ki nosi naslov **Madagascar: Escape 2 Africa**

. Tukaj moram priznati, da prvega dela sploh nisem gledal in da bo moja kritika pisana brez oziranja in primerjanja z predhodnikom, ker tako ali tako mislim, da je vsak film, pa četudi gre za nadaljevanje, samostojna enota. Tako lahko hitro ugotovimo, da gledalec, ki si prvega dela ni ogledal, nima nobenih problemov z razumevanjem ali sledenjem filmu - vsaj jaz jih nisem imel.

Film s strani studia **Dreamworks** je narejen v prijetni in barviti računalniško animirani tehniki, ki ji nimam kaj očitati, po drugi strani pa tudi ne morem reči, da gre za kak (tehnoški) presežek.

Zgodba govori o skupinici živali, natančneje o Alexu (lev), Martyu (zebra), Melmanu (žirafa) in Glorii (povodni konj), ki se nekega dne odločijo, da pobegnejo iz živalskega vrta v New Yorku, v katerem so preživele domala celotno življenje. Po strmoglavljenju letala zasilno pristanejo v osrčju rezervata za živali v Afriki in tako prvič spoznajo kako se živali na prostosti dejansko obnašajo in živijo.

Ob takšnem nastavku dobi film velik potencial za izobraževalno noto pri otrocih glede problematike živalskih vrtov, adaptacije živali v naravno okolje in odnos človeka do živali nasploh, vendar te možnosti film ne izkoristi tako kot bi jo lahko, saj ne izpostavlja problemov - vse prikaže le iz zabavno-brezskrbne plati.

Prvo soočenje naše skupine z njihovimi vrstniki iz narave poleg občudovanja prinese tudi žalostno resnico, da niso nič posebnega, da je vsak izmed njih samo eden izmed mnogih - vendar je to samo eden izmed stranskih zapletov.

Glavna tema filma je na žalost popolnoma klišejska in predvsem v isti obliki, s skorajda enakimi liki in lokacijami, že videna, v legendarnem **Lion Kingu** (Levji kralj) iz leta 1994. Tukaj ne bi bilo pošteno do morebitnih gledalcev, da bi razodeval kakšne so konkretne podobnosti med filmoma, ker bi na ta način preveč razkrival vsebino, vendar je zares neverjetno, koliko vzporednic lahko povlečemo med filmoma na ravni zapleta in razpleta glavne zgodbe. Da filma ne moremo označiti kar za kopijo Lion Kinga poskrbi na srečo stranska zgodba in stranski liki (predvsem je tukaj treba izpostaviti pingvinski trio, večini dobro znan že iz predhodnika, ki edini premore dober humor).

Kakorkoli že, navkljub temu, da gre za film, ki je narejen primarno za mlajše občinstvo, sta režiserja **Eric Darnell** in **Tom McGrath** v film dodala številne aluzije na druge reči, ki jih otroci zagotovo ne bodo dojemali ali razumeli na isti način kot odrasli, kar lahko filmu štejemo vsekakor v plus.

Prispeval Mitja Gruber
Petek, 13 Marec 2009 00:30

Škoda pa je, da film, ki je ožigosan kot družinska komedija, ne zmore večkrat nasmejati, njegova vzgojna nota pa je tako ali tako vprašljiva, če že ne sporna. Če so morebiti komu prijetne ali smešne vseskozi prisotne peripetije stare in tečne ženičke, ki kot za šalo pretepa divje leve, je z njim zagotovo nekaj narobe. Zanimiva in smešna so predvsem spogledovanja z (moderno) glasbeno pop kulturo, saj v filmu ne manjka zabavnega plesa in petja, kar je tako ali tako že stalnica v filmih takšnega kova (ja, tudi glede tega je podoben Lion Kingom). Pohvaliti pa gre tudi "igralsko" zasedbo, saj so glasove za risane like posodili med drugimi Ben Stiller (lev), Chris Rock (zebra), Jada Pinkett Smith (žirafa), ...

Ob zaključku kakršnega je film imel, bi razvijalci studia Dreamworksa lahko morebiti razmislili, da bi raje ponudili gledalcem celovečerno risanko v kateri bi glavno vlogo igrali pingvini kot pa, da bi se lotili tretjega dela pustolovščin naše omenjene družčine.

Risanka, ki bo za silo zadovoljila samo otroke in nezahtevne odrasle. Majhen nasvet: raje še enkrat pogledajte Levjega kralja, pa četudi je to že desetič.

Ocena: 4/10